

Život Cirkvi

Ročník 16

6/2009

Biskupi sa stretli so zasvätenými osobami

O intimite pravdy

Počas obedovej prestávky zvyknem zísť do jednej príjemnej pivničnej reštaurácie. S kolegami, alebo sám. Takéto priestory majú svoje čaro. Hoci obedové menu býva skoro vždy to isté, varia tam chutne.

Stoly sú porozostavované pomerne blízko vedľa seba a tak si niekedy chtiac nechtiac vypočujem i témy rozhovorov spoluobedujúcich. Pred pár dňami sa dve mladé ženy stíšeným hlasom vedľa mňa rozprávali o otázkach zla, hriechu, vykúpenia. Z druhej strany sa ozýval hlučný prejav ďalšej skupinky, ktorá sa bavila o politike a celebritách. Tých počuli všetci, hoci o to možno ani nestáli.

Premýšľal som o tom kontraste. Ak sa bavíme o životne, a požitovne, dôležitých veciach, šepkáme, aby nás nik nepočul. Ak sa bavíme o prehreškoch celebrit a výrokoch politikov, máme dojem, že by to malo zaujímať každého.

Tento dialóg dvoch mladých dám má však aj iný rozmer. Intimitu. Priestory pivničnej reštaurácie a téma rozhovoru vytvorili akúsi podivuhodnú intimitu. Neprekážal im hluk bulváru či politická povrchnosť. Nenechali sa vyrušovať. Hovorili potichy, no so záujmom. Bola to pre mňa pozitívna skúsenosť. Aj nám sa niekedy zdá, že to podstatné musí byť kričané zo všetkých médií. To však rýchlo vyprchá a jednu klebetu či prehešok politika nahradí iná. Zostáva to, čo si vpišeme do srdca. To, čo v intimite rozhovoru prijmem ako životne dôležité.

Pred niekoľkými dňami rozvírila verejnú mienku udalosť odpustenia. Benedikt XVI. sa rozhodol podľa svojej právomoci stiahnuť exkomunikáciu voči 4 biskupom schizmatického spoločenstva Sv. Pia X. Boli vy-

svätení bez súhlasu pápeža, teda protiprávne. Automaticky sa tak vyčlenili zo spoločenstva Katolíckej cirkvi. V decembri, po ústretových krokoch pápeža, ktorý toľto spoločenstvu vytvoril všetky podmienky na zmierenie s Cirkvou, podali žiadosť o stiahnutie exkomunikácie. Tento jav priniesol niekoľko zaujímavých reakcií. Tá okamžitá prišla zo strany niektorých židovských starších bratov. Bez dostatočných informácií reagovali mnohí okamžite, roztrpčeno a podľa nich kompetentne. Dokonca i u nás na Slovensku. Stačilo si však overiť základné pojmy a informácie. Exkomunikácia sa dotýka spoločenstva s Cirkvou. Dotýka sa v prvom rade otázok viery a skutkov z nich vyplývajúcich. Nie politických, či historických názorov. Na strane druhej výroky jedného z biskupov o holokauste boli jednoznačne odsúdené tak pápežom, ako aj samotným spoločenstvom. Selektivita v nadpráci niektorých médií s konkrétnym cieľom však urobila opätovne svoje. Ak by sme chceli byť veľmi úprimní, výroky niektorých militantných rabinov na adresu kresťanov nie sú ani zďaleka písané slovníkom šírenia pokoja a vzájomného porozumenia. A napriek tomu sa celosvetová tlač nezamýšľa nad komplotom proti kresťanom. Ak povieme A, je potrebné povedať i B. A to opäť chýbalo. A pritom opäť stačilo tak málo. Skôr, ako zareagujem bez dostatku informácií, počkať a informácie si zadovážiť. Ak totiž chcem úprimne usilovať o pokoj a zblíženie. Inak totiž podobné kroky svedčia o opaku.

Zaujímavý názor na akt stiahnutia exkomunikácie som našiel i na blogu kardinála Vlka. Vysvetľuje, že samotné stiahnutie exkomunikácie neznamená úplnú jednotu s Cirkvou. Ide len o vytvorenie podmienok, ktoré to môžu umožniť. Schizmatické hnutie totiž neprijíma závery II. Vatikánskeho koncilu a jeho učenie. Aby prišlo k plnému zjednoteniu s Katolíckou cirkvou, je potrebné urobiť zo strany týchto biskupov i ďalších kňazov kroky, ktoré ich dobrú vôľu preukážu. Pápež tak urobil. Práve preto je namieste i kardinálova posledná veta: „V prvotnej Cirkvi bolo schizmatikom, ktorí sa vrátili späť do Cirkvi uložené verejné pokánie. V prípade Lefebristov som o takom pokání za škody, ktoré Cirkvi spôsobili, nepočul.“

Ako je vidieť, drahí poslucháči, povrchnosť pri informovaní médiami dokáže veľakrát skresliť realitu. Práve preto je potrebné, aby sme i pri informovanosti zatiahli na hĺbku. Nevynímajúc kňazov, ktorí si kroky Benedikta XVI. vysvetľujú po svojom, ako návrat pred koncil a ako snahu o zmenu i v rámci postoja k schizmatickým skupinám. Otvoriť cestu milosrdenstva tým, že vytvorím všetky podmienky pre zjednotenie ešte neznamená, že to robí aj druhá strana. A mylná interpretácia takýchto skutkov môže byť i príčinou vyplavenia vlastných problémov. Hoci i s Duchom, ktorý vanul a usmerňoval koncilových otcov, ako opätovne potvrdil Benedikt XVI.

RV, Jozef Kováčik

Príhovor Benedikta XVI. pred nedeľnou modlitbou Anjel Pána: „Eutanázia je falošným riešením drámy utrpenia“

Vatikán (1. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. sa v nedeľu napoludnie spolu s veriacimi zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne pomodlil mariánsku modlitbu Anjel Pána. Pred ňou sa im prihovoril:

„Drahí bratia a sestry,

tento rok nám počas nedeľ liturgia prekladá k meditácii Evanjelium podľa Marka, ktorého charakteristikou je tzv. „mesiánske tajomstvo“, totiž skutočnosť, že Ježiš nechce, aby sa pre onú chvíľu vedelo, okrem najbližšieho kruhu spolupracovníkov, že On je Kristus, syn Boží. Preto všetkých, či už apoštolov alebo tých, ktorých uzdravuje upozorňuje, aby nevyjavili pravdu ohľadom jeho vlastnej identity. Napríklad Evanjelium dnešnej nedele (Mk 1, 21 – 28) hovorí o mužovi posadnutom zlým duchom, ktorý v istú chvíľu začne kričať: „Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretský? Prišiel si nás zničiť? Viem, kto si: Boží Svätý.“ Ježiš mu prísne rozkázal: „Mlč a vyjdi z neho!“ A hneď nato, ako poznamenáva evanjelista, zlý duch zalomcoval s mužom a vyšiel z neho. Ježiš však nielen vyháňa zlých duchov z ľudí, čím ich oslobodzuje od tých najhorších otroctiev, ale zároveň bráni zlým duchom, aby vyjavili jeho vlastnú identitu. Dokonca nalieha ohľadom tohto „tajomstva“ pretože ide o úspech jeho vlastnej misie, od ktorej závisí naša spása. Pretože On sám vie, že k oslobodeniu ľudstva od hriechov, práve On sa bude musieť obetovať na kríži ako opravdivý Boží baránok. Diabol ho naopak chce zmiast' a viesť ho v súlade s ľudskou logikou k tomu, aby sa stal mocným a úspešným mesiášom, pričom kríž predstavuje ako Kristov zánik. Kvôli tomuto

Ježiš nikdy neprestane zdôrazňovať svojim učeníkom, že k tomu, aby mohol vystúpiť k sláve, musí najskôr veľa trpieť, musí byť odmietnutý, odsúdený a ukrižovaný (porov. Lk, 24, 26), pričom utrpenie bude integrálnou súčasťou jeho vlastného poslania.

Ježiš trpí a zomiera na kríži z lásky. V tomto zmysle dal zmysel aj nášmu vlastnému utrpeniu. Zmysel, ktorý mnohí muži a ženy všetkých čias zakúšali vo svojich životoch, pričom tiež zakúšali hlboký pokoj uprostred ťažkých fyzických a morálnych skúšok. „Sila života v utrpení“ je aj témou, ktorú talianski biskupi vybrali pre poslanstvo pri príležitosti dnešného Dňa za život. Z celého srdca sa spájam z ich slovami, v ktorých možno cítiť lásku pastierov voči ľuďom a odvahu ohlasovať pravdu. Odvahu jasne povedať napríklad to, že eutanázia je falošným riešením drámy utrpenia, riešením, ktoré nie je hodné človeka. Opravdivou odpoveďou vskutku nemôže byť poskytnúť riešenie smrti, čo ako „sladkej“, ale svedčiť o láske, ktorá pomáha čeliť bolesti a agónii ľudským spôsobom. Sme si istí, že žiadna slza, ani toho, kto trpí a ani toho kto je trpiacemu nablízku, sa pred Bohom nestratí.

Panna Mária chránila vo svojom materinskom srdci tajomstvo svojho Syna, pričom ho s ním zdieľala v hodine jeho utrpenia a ukrižovania, podopieraná nádejou zmŕtvychvstania. Jej zverme ľudí, ktorí trpia a tiež tých, ktorí sa každý deň o nich starajú, čím slúžia životu v jeho každej etape. Sú to rodičia, zdravotní pracovníci, kňazi, rehoľníci, dobrovoľníci a mnohí iní. Modlime sa za všetkých.“

-Is-/ snímka RV

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Odkaz sv. Pavla

Vatikán (4. februára, RV) – Aula Pavla VI. sa zaplnila pútnikmi z celého sveta, ktorí si prišli vypočuť katechézu Benedikta XVI. počas generálnej audiencie. Svätý Otec v nej pokračoval v rozprávaní o apoštolovi národov – sv. Pavlovi. Zameral sa na koniec jeho pozemského života a jeho dedičstvo, ktoré nám zanechal.

Drahí bratia a sestry,

séria našich katechéz o sv. Pavlovi dospela k svojmu záveru: dnes budeme hovoriť o konci jeho pozemského života. Stará kresťanská tradícia jednohlasne dosvedčuje, že Pavol zomrel mučeníckou smrťou tu v Ríme. Novozákonné spisy nám o tom nič nehovoria. Skutky apoštolov zakončujú svoje rozprávanie opisom podmienok, za akých bol apoštol väznený, hoci mohol prijímať všetkých, ktorí za ním prichádzali (porov. Sk 28, 30 – 31). Iba v Druhom

liste Timotejovi nachádzame tieto jeho slová predtuchy: „Lebo ja mám vyliat' svoju krv na obeť, nastáva čas môjho odchodu“ (2 Tím 4, 6; porov. Flp 2, 17). Sú tu použité dva obrazy, kultový obraz obety, ktorý použil už v Liste Filipanom, kde interpretoval mučenie ako súčasť Kristovej obety, a námornický výraz pre rozvinutie plachiet pri vyplávaní: dva obrazy, ktoré spoločne nenápadne poukazujú na smrť a to na krutú smrť.

Prvé výslovné svedectvo o konci sv. Pavla pochádza z polovice deväťdesiatych rokov 1. storočia, čo bolo len necelé tri desaťročia po jeho smrti. Konkrétne ide o list, ktorý píše rímska cirkev so svojim biskupom Klementom I. cirkvi v Korinte. List vyzýva na to, aby mali pred očami príklad apoštolov, a hneď potom, ako sa spomína Petrovo umučenie, čítame: „Žiarlivosti a svár donútili Pavla k to-

mu, aby nám ukázal, že si zaslúži odmenu za trpezlivosť. Sedem ráz bol uväznený, poslaný do vyhnanstva, kameňovaný, bol ohlasovateľom Krista na Východe i na Západe a za jeho vieru sa mu dostalo veľkej slávy. Ohlasoval spravodlivosť po celom svete a po tom, ako došiel až na hranice Západu, podstúpil pred vládmami mučeníctvo. Takto odišiel z tohto sveta a odobral sa na sväté miesto, čím dal príklad veľkej trpezlivosti“ (1 Klem 5, 2). Trpezlivosť, o ktorej sa tu hovorí, je výrazom jeho spoluúčasti na Kristovom utrpení, jeho veľkodušnosti a vytrvalosti, s akou prijal dlhú cestu utrpenia, takže mohol o sebe povedať: „Ja nosím na svojom tele Ježišove znaky“ (Gal 6, 17).

V texte sv. Klementa sme počuli, že Pavol prišiel až na „samé hranice Západu“. Diskutuje sa o tom, či to poukazuje na cestu do Španielska, ktorú Pavol podnikol. Nedá sa to tvrdiť s istotou, no je pravda, že Pavol vo svojom Liste Rimanom vyjadruje svoj zámer ísť do Španielska (porov. Rim 15, 24).

Veľmi zaujímavé je, že v Klementovom liste sa za sebou spomínajú mená Petra a Pavla, hoci ich poradie je obrátené vo svedectve Eusébia Cézarejského zo 4. storočia, ktorý v súvislosti s cisárom Nerom píše: „Počas jeho panovania bol Pavol v Ríme sťatý a Peter tam bol ukrižovaný. Potvrďuje to aj nápis s menami Petra a Pavla, ktorý je až dodnes zachovaný na ich hrobách v tomto meste“ (Hist. eccl. 2, 25, 5). Eusébius potom pokračuje a prináša staršie svedectvo rímskeho kňaza menom Gaius zo začiatku 2. storočia: „Môžem ti ukázať víťazné znamenia apoštolov. Ak pôjdeš smerom do Vatikánu alebo po Ostijskej ceste, nájdeš víťazné znamenia tých, ktorí založili túto cirkev“ (tamže 2, 25, 6 – 7). Víťaznými znamienami myslí náhrobné pomníky a ide o hroby Petra a Pavla, ktoré ešte aj dnes po dvoch tisícročiach ctíme na tých istých miestach: či už tu vo Vatikáne, pokiaľ ide o sv. Petra, alebo v Bazilike sv. Pavla za hradbami na Ostijskej ceste, pokiaľ ide o apoštola národov.

Zaujímavé je, že dvaja veľkí apoštoli sú spomínaní spoločne. Hoci nijaký antický prameň nehovorí o ich súčasnom pôsobení v Ríme, na základe toho, že boli spoločne pochovaní v hlavnom meste impéria, sú v kresťanskom povedomí zapísaní ako spoloční zakladatelia rímskej cirkvi. Napríklad Irenej Lyonský na konci 2. storočia o apoštolskej postupnosti v rôznych cirkvách píše: „Pretože by trvalo veľmi dlho vymenovať postupnosť vo všetkých cirkvách, vezmeme si tú najstaršiu, najväčšiu a všetkým známu cirkev, založenú a vybudovanú v Ríme dvoma najslávnejšími apoštolmi Petrom a Pavlom“ (Adv. haer. 3, 3, 2).

Nechajme teraz bokom osobu sv. Petra a sústreďme sa na Pavla. O jeho mučeníctve sa po prvý raz hovorí v Skutkoch Pavla napísaných koncom 2. storočia. Podávajú správu o tom, že ho Nero odsúdil na smrť sťatím, ktoré nasledovalo onedlho (porov. 9, 5). Dátum smrti sa však líši už v antických prameňoch, ktoré ho kladú medzi prenasledovanie, ktoré rozpútal Nero po požiari Ríma v júli roku 64, a posledný rok jeho vlády, teda rok 68 (porov. Hieronym : De viris ill. 5, 8). Stanovenie dátumu veľmi závisí od určenia Pavlovho príchodu do Ríma, čo je na

dlhšiu diskusiu, do ktorej sa teraz nemôžeme púšťať. Nasledujúca tradícia obsahuje dve ďalšie podrobnosti.

Jedna, legendárnejšia, uvádza, že k Pavlovej mučenickej smrti došlo pri Acquae Salviae na Via Laurentina, pričom jeho odťatá hlava trikrát nadskočila a zakaždým spôsobila vytrysknutie vody, a preto sa toto miesto až dodnes nazýva Tre Fontane (Skutky Petra a Pavla od Pseudo-Marcella z 5. storočia).

Druhý detail, ktorý sa zhoduje so starobylým svedectvom už spomínaného kňaza Gaia, hovorí nielen to, že Pavlov pohreb sa uskutočnil „za hradbami mesta... na druhom míľniku na Ostijskej ceste“, ale spresňuje, že to bolo „na usadlosti Luciny“, kresťanky a rímskej šľachtickej (Umučenie Pavla od Pseudo Abdiáša zo 6. storočia). Cisár Konštantín tam vo 4. storočí dal postaviť prvý chrám, ktorý na prelome 4. a 5. storočia veľkolepo rozšírili cisári Valentinián II., Teodosius a Arcadius. Po požiari v roku 1800 tu bola vybudovaná terajšia Bazilika sv. Pavla za hradbami.

V každom prípade postava sv. Pavla svojim významom veľmi presahuje jeho pozemský život i smrť. Zanechal po sebe skutočne mimoriadne duchovné dedičstvo. Aj on sám sa ako pravý Ježišov učeník stal znamením, ktorému odporujú. Kým takzvaní ebioniti – židovsko-kresťanský prúd – ho považovali za odpadlíka od Mojžišovho zákona, už Skutky apoštolov ukazujú na veľkú úctu voči apoštolovi Pavlovi. Nebudem sa teraz zaoberať apokryfnou literatúrou, ako sú Skutky Pavla a Tekly a zbierka listov medzi apoštolom Pavlom a filozofom Senecom. Dôležité je poznamenať, že Pavlove listy sa veľmi skoro dostali do liturgie, kde sa štruktúra prorok-apoštol-evanjelium stáva určujúcou formou pre bohoslužbu slova. Vďaka tejto „prítomnosti“ v liturgii Cirkvi sa apoštolovo myslenie čoskoro stalo duchovným pokrmom veriacich všetkých čias.

Je zrejmé, že cirkevní otcovia a po nich aj všetci teológovia čerpali z listov a zo spirituality sv. Pavla. Po celé stáročia až dodnes tak ostáva pravým učiteľom a apoštolom národov.

Prvý patristický komentár, ktorý sa zachoval o jednom zo spisov Nového zákona, pochádza od veľkého alexandrijského teológa Origena, ktorý komentuje práve Pavlov List Rimanom. Tento komentár sa, žiaľ, zachoval len sčasti. Svätý Ján Zlatoústý okrem toho, že komentoval Pavlove listy, napísal o ňom sedem pamätihodných panegyrik (chválospevov). Svätý Augustín vďaka Pavlovi za rozhodujúci krok pri svojej konverzii a vracal sa k nemu po celý svoj život. Z tohto ustavičného dialógu s apoštolom sa rozvíjala veľká katolícka, ale aj protestantská teológia všetkých čias. Svätý Tomáš Akvinský nám zanechal krásny komentár k Pavlovým listom, ktorý predstavuje najzrelší plod stredovekej exegézy. K skutočnému obratu však došlo s protestantskou reformáciou v 16. storočí. Rozhodujúci zlom v Lutherovom živote predstavuje tzv. Turmerlebnis (zážitok vo veži) v roku 1517, pri ktorom v jedinom okamihu našiel novú interpretáciu Pavlovej náuky o ospravedlnení. Interpretáciu, ktorá ho oslobodila od škrupúl a úzkostí svojho predošlého života a dala mu novú radikálnu dôveru v Božiu dobrotu, ktorá odpúšťa

bezpodmienečne. Od tej chvíle Luther začal stotožňovať židovsko-kresťanský legalizmus, ktorý apoštol Pavol zavrhol, s pravidlami života v Katolíckej cirkvi. Cirkev sa mu preto začala javiť ako výraz otročenia zákonu, proti ktorému postavil slobodu evanjelia. Tridentský koncil v rokoch 1545 - 1563 detailne objasnil otázku ospravedlnenia a v celej katolíckej tradícii našiel syntézu medzi zákonom a evanjeliom v súlade s posolstvom Svätého písma, čítaného v jeho úplnosti a jednote.

Devätnáste storočie zhrnulo najlepšie dedičstvo osvietenstva a prinieslo nové oživenie pavlovského myslenia, tentoraz predovšetkým v oblasti vedeckej práce, rozvíjaním historicko-kritickej interpretácie Svätého písma. Odhliadneme od toho, že aj v tomto storočí, podobne ako neskôr v 20. storočí, sa objavuje skutočné očierňovanie sv. Pavla. Mám na mysli predovšetkým Nietzscheho, ktorý zosmiešňoval teológiu pokory sv. Pavla, proti ktorej postavil svoju teológiu silného nadčloveka. Odhliadnime však od toho a pozrime sa na hlavný prúd novej vedeckej interpretácie Svätého písma a nového pavlovského myslenia v tomto storočí. V ňom sa zdôrazňuje predovšetkým to, že v Pavlovom myslení zohráva ústrednú úlohu pojem slobody: ten sa považuje za srdce pavlovského myslenia, ako to koniec koncov tušil už Luther. V 19. storočí sa však pojem slobody reinterpretoval v kontexte moderného liberalizmu. A tiež sa silne zdôrazňuje rozdiel medzi Pavlovým a Ježišovým ohlasovaním. Svätý Pavol sa tak javil takmer ako nový zakladateľ kresťanstva. Je pravda, že u sv. Pavla je ústredný dôraz na Božie kráľovstvo, charakteristický pre Ježišovo ohlasovanie, premenený na kristologický dôraz, ktorého vrcholom je veľkonočné tajomstvo. A z veľkonočného tajomstva vyplývajú sviatosť krstu a Eucharistie, ako trvalá prítomnosť tohto tajomstva, z ktorého rastie Kristovo telo a buduje sa Cirkev. Povedal by som však, bez toho, aby som teraz zachádzal do podrobností, že práve v novom ústrednom postavení kristológie a veľkonočného tajomstva sa uskutočňuje Božie kráľovstvo, konkretizuje sa a sprítomňuje autentické Ježišovo ohlasovanie. V predchádzajúcich katechézach sme videli, že práve táto pavlovská novosť je tým najhlbším prejavom vernosti Ježišovmu ohlasovaniu. S rozvíjajúcou sa exegézou najmä v posledných dvoch storočiach dochádza k zblíživaniu medzi katolíckou a protestantskou exegézou, čím sa dosahuje pozoruhodný konsenzus práve v bode, ktorý bol počiatkom najväčšej historickej nezhody. V tom spočíva veľká nádej pre ekumenizmus, ktorý bol ústrednou témou Druhého vatikánskeho koncilu.

Nakoniec by som chcel krátko poukázať na rôzne náboženské hnutia, ktoré vznikli v modernej dobe v rámci Katolíckej cirkvi a ktoré sa odvolávajú na meno sv. Pavla. Tak napríklad v 16. storočí to bola Kongregácia sv. Pavla, tzv. barnabiti, v 19. storočí zasa Misionári sv. Pavla alebo paulisti, a v 20. storočí mnohotvárna Rodina paulínov založená blahoslaveným Giacocom Alberionem, nehovoriac o sekulárnom inštitúte Spoločnosť sv. Pavla. V podstatných črtách teda postava tohto apoštola a výnimočne plodného a hlbokého kresťanského mysliteľa

naďalej žiari pred nami a všetci môžeme mať prospech z bližšieho oboznámenia sa s ním. V jednej zo svojich chválorečí (panegyrik) sv. Ján Zlatoústý použil originálne porovnanie Pavla a Noeho, keď sa vyjadril: Pavol „nespájal dohromady latky, aby postavil archu. Namiesto toho, aby spájal drevené dosky, skladal listy a tak zachránil pred vlnobitím nie dvoch, troch či piatich členov vlastnej rodiny, ale celú obývanú časť zeme, ktorá bola na pokraji skazy“ (Paneg. 1, 5). Práve to sv. Pavol stále môže robiť. Čerpať z neho, a to tak z jeho apoštolského príkladu, ako aj z jeho náuky, bude potom podnetom, ak nie zárukou upevnenia kresťanskej identity každého z nás a omladenia celej Cirkvi.

Preložila Mária Spišiaková

Svätý Otec sa prihovoril rehoľníkom a rehoľníckam

Vatikán (2. februára, RV) – „S veľkou radosťou sa s vami stretávam počas tejto svätej omše v dnešný sviatok, ktorý už 13 rokov spája rehoľníkov a rehoľníčky v tento svetový deň zasväteného života“ – týmito slovami sa prihovoril Svätý Otec prítomným počas svätej omše pri príležitosti spomenutého sviatku. V úvode pozdravil všetkých spolupracovníkov Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a pre spoločnosti apoštolského života na čele s prefektom kardinálom Francom Rodém.

Potom hovoril Svätý Otec o osobnosti sv. Pavla, ktorý je známy ako otec a učiteľ tých, ktorí sú povolani Pánom a ktorí sa svojim rozhodnutím bezpodmienečne odovzdali Jemu a Jeho evanjeliu. Vyzdvihol pri tom základný aspekt zasväteného života Pavla, ktorým je poslanie. Potom Svätý Otec pokračoval:

„Sv. Pavol sa nikdy neunavil a vždy povzbudzoval k tomu, aby Kristovo slovo prebývalo v nás vo svojom bohatstve. Týmto vás pozýva hľadať s každým novým ránom živé stretnutie so Slovom, ktoré je prehlasované a chránené v srdci ako poklad a ktoré je prvým kritériom každej voľby. Želám si, aby Rok sv. Pavla vo vás ešte viac živil úmysel prijímať svedectvo sv. Pavla, uvažujúc každým dňom o Božom Slove s oddaným praktizovaním „Lectio divina“, modlitbou žalmov, chválospevov a duchovných piesní aby ste „všetko čo hovoríte alebo konáte, robili v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávali vďaka Bohu Otcovi“ (porov. Kol 3, 16). On vám pomôže uskutočňovať vašu apoštolskú službu v Cirkvi a s Cirkvou v duchu spoločenstva bezvýhradne takým spôsobom, že to bude pre ostatných duchovným darom, svedčiac na prvom mieste o najväčšej charizme, ktorou je láska.“

V závere Svätý Otec prítomných vyzval, aby upriali zrak na Pannu Máriu „Zasvätenú“, o ktorej Pavol hovorí ako o žene, z ktorej sa v plnosti času narodil Boží Syn. „Nech je Matkou, ktorá nás sprevádza a podopiera, nás Božích synov a jej synov v dosiahnutí úšľachtilej služby Bohu a bratom“ - dodal Benedikt XVI. -sg-

Biskupi Turecka vo Vatikáne

Vatikán (31. januára, RV) – Od 2. do 5. februára sú vo Vatikáne na úradnej návšteve Ad Limina apostolorum biskupi Turecka. Doplňme, že Turecko má takmer 68 miliónov obyvateľov, z ktorých moslimov je 99 percent a kresťanov len 0,6 percenta. Katolíkov je teda v krajine len 32-tisíc.

Na čele Konferencie biskupov Turecka stojí Mons. Luigi Padovese a apoštolským nunciom je Mons. Antonio Lucibello. Cirkev je v Turecku zložená v územnom členení okrem troch latinského obradu aj spoločensťami východného obradu, ktoré sú zjednotené s Rímom: ide o arménske - katolícke, chaldejské a sýrsko - katolícke spoločensťo.

„Nech je chránené rozdelenie medzi civilnou a náboženskou sférou, ale štát nech garantuje náboženskú slobodu“ – tak to vyzdvihol Svätý Otec v príhovore tureckým biskupom.

Benedikt XVI. si zaspomínal na svoju cestu do Turecka v roku 2006 a vyzval kresťanov a moslimov, aby spolupracovali pri spoločnom budovaní pokoja a spravodlivosti. Zároveň vyjadril svoje želanie, aby boli stabilizované kontakty, napr. aj prostredníctvom bilaterálnej komisie pre preskúmanie otázok, ktoré ešte neboli vyriešené. Dôraz pritom kládol na dialóg biskupov s predstaviteľmi štátu, najmä čo sa týka právneho hľadiska Katolíckej cirkvi.

Potom si spomenul na Rok sv. Pavla, ktorý je významným najmä v krajine, kde sa apoštol národov narodil a založil početné spoločensťvá. Biskupov povzbudil k novým pokrokom na ceste k jednote kresťanov a tiež k tomu, aby bol v Turecku pre pútnikov jednoduchší vstup na mnohé miesta, ktoré sú významné z hľadiska kresťanskej viery. Pozastavil sa tiež pri mnohých nasledovníkoch Krista, ktorí v Turecku svedčili o evanjeliu aj za cenu svojich vlastných životov. „Nech je ich odvážne svedectvo povzbudením pri ohlasovaní Božej lásky pre všetkých ľudí.“

V závere biskupov Svätý Otec vyzval k napomáhaniu k jednote, ktorá má nachádzať prameň v Božom Slove, ako to bolo zdôraznené aj počas ostatnej synody. Práve na nej – ako dodal Benedikt XVI. – svojím príspevkom významne prispel ekumenický patriarcha Bartolomej I. keď kňazov a rehoľníkov vyzval, aby sa stále viac a lepšie zapájali do formovania laikov a do práce v oblasti pastorácie mládeže.

-sg-

Svätá stolica opäť odsúdila popieranie holokaustu

Vatikán (31. januára, RV/Zenit) – Svätá stolica opäť odsúdila všetky formy popierania holokaustu. Uviedol to hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ v komentári pre Vatikánsku televíziu. „Je veľmi závažnou morálnou záležitosťou, ak kňaz alebo biskup... popiera holokaust a vyhladzovanie miliónov Židov.“ Hovorca Vatikánu ďalej pripomenul slová pápeža Benedikta XVI., ktoré odzneli počas jeho návštevy koncentračného tábora v Oswienčime v roku 2006. „Šoa by mala byť podnetom pre ľudstvo, aby premýšľalo, čo znamená, ak moc zla ovládne srdcia ľudí.“ Páter Federico Lombardi ďalej spresnil: „Tí, ktorí popierajú holokaust, nevedia nič o tajomstve Boha ani o Kristovom kríži.“

Dodajme, že Svätý Otec minulý týždeň zrušil po dvadsiatich rokoch exkomunikáciu štyroch biskupov, ktorí boli v schizme s Katolíckou cirkvou. Medzi nimi bol aj Richard Williamson, ktorý je známy svojím výrokmi, v ktorých verejne popieral holokaust.

-ap-

Hovorca Svätej stolice k reakcii nemeckej kancelárky Merkelovej

Vatikán (4. februára, RV) – Pápežovo odsúdenie vyjadrení popierajúcich holokaust „nemohlo byť zreteľnejšie“- takto sa vyjadril hovorca Svätej stolice páter Federico Lombardi SJ po tom, ako sa v utorok nemecká kancelárka Angela Merkelová vyjadrila, že pápež musí jasne odmietnuť popieranie holokaustu.

Pripomeňme, že táto reakcia súvisí s nedávnymi výrokmi biskupa Williamsona, ktorý sa netají svojimi názormi pri sponchybovaní holokaustu a ktorý je jedným z biskupov Bratstva sv. Pia X., ktorým Svätý Otec zrušil exkomunikáciu po tom, čo boli v schizme s Katolíckou cirkvou.

Ako povedal páter Lombardi, pápež o téme holokaustu veľmi jasne hovoril aj 19. augusta 2005 v synagóge v Kolíne, rovnako 28. mája 2006 v koncentračnom tábore Auschwitz-Birkenau, či na nedávnej generálnej audiencii 28. januára, kde jednoznačne vyjadril solidaritu so Židmi keď povedal, že „šoa by malo byť podnetom pre ľudstvo, aby premýšľalo, čo znamená, ak moc zla ovládne srdcia ľudí.“ Svätý Otec sa takisto zreteľne vyjadril, že zrušenie exkomunikácie neznamená, že sa stotožňuje s názormi popierajúcimi holokaust.

-jv-

Príhovor Benedikta XVI. vedeniu a členom Talianskej konfederácie združenia pracujúcich

Vatikán (31. januára, RV) – „S veľkým potešením vás tu prijímam a srdečne pozdravujem“ – týmito slovami sa v sobotu Svätý Otec krátko popoludní prihovoril vo Vatikáne členom a vedeniu Talianskej konfederácie združenia pracujúcich.

V úvode si Benedikt XVI. spomenul na začiatok XX. storočia a Encykliku o robotníckej otázke „*Rerum Novarum*“ pápeža Leva XIII., ktorou bránil dôstojnosť pracujúcich, ako aj na jej sté výročie, ktoré si pripomenul pápež Ján Pavol II. svojou encyklikou „*Centesimus annus*“, v ktorej pozoruje – ako dodal Svätý Otec – že „dnešné sociálne učenie má pred očami predovšetkým človeka vloženého do zložitej siete vzťahov modernej spoločnosti.

„Len viera však – pozoruje môj predchodca – pozdvihuje človeku naplno skutočnú identitu a z tejto viery vyrastá sociálne učenie Cirkvi, ktoré využíva každý prínos vedy a filozofie, a tak pomáha človeku na ceste spásy. (porov. čl. 54). V jeho predchádzajúcej encyklike „*Laborem exercens*“ z roku 1981, venovanej téme práce, pápež Ján Pavol II. podčiarkol, že Cirkev vždy začleňovala problémy práce do vnútra sociálnej otázky. Práca – hovorí – je základným kľúčom celej sociálnej otázky, pretože podmieňuje nielen ekonomický, ale aj kultúrny a morálny rozvoj ľudí, rodín, spoločností a celej ľudskosti. V tomto dôležitom dokumente je význam kladený na strategickú dôležitosť odborov, definovaných ako neodmysliteľná súčasť sociálneho života, najmä v modernej priemyselnej spoločnosti.“

V závere sa Svätý Otec dotkol ešte výzvy k solidarite a k zodpovednosti. V tejto súvislosti dodal, že na prekonanie ekonomickej a sociálnej krízy, ktorú prežívame, je potrebné slobodné a zodpovedné úsilie zo strany všetkých a že je dôležité prekonať záujmy jednotlivcov a sektorov, ale naopak spoločne čeliť v zjednotení ťažkostiam, ktoré postihujú každú oblasť spoločnosti a osobitným spôsobom svet práce. Benedikt XVI. tiež dodal, že Cirkev si cení základnú úlohu odborov, je im nablízku dnes, tak ako včera a je pripravená pomáhať, aby sa ich úloha mohla v spoločnosti naplno rozvíjať. Spomenul si

tiež na sviatok saleziánov Dona Bosca, ktorý ako apoštol mladých s veľkým sociálnym cítením urobil z práce nástroj formovania a výchovy nových generácií. -sg-

Benedikt XVI. zaslal posolstvo pravoslávne mu patriarchovi Kirilovi

Vatikán (2. februára, RV) – Pápež Benedikt XVI. zaslal v liste posolstvo novozvolenému pravoslávne mu patriarchovi Moskvy a celého Ruska – Kirilovi pri príležitosti osláv jeho nástupu na tento post. Na slávnosti ho novému patriarchovi odovzdá komisia vyslaná Svätým Otcem, na čele s predsedom Pápežskej rady na podporu jednoty kresťanov kardinálom Walterom Kasperom.

V posolstve sa píše: „Vy ste teraz nasledovníkom vášho milovaného Alexeja II., ktorý opustil svoj ľud. On sa usiloval o jednotu Ruskej pravoslávnej cirkvi a o vzťahy s ďalšími pravoslávnymi cirkvami. Udržoval ducha otvorenosti a spolupráce s ďalšími kresťanmi a s Katolíckou cirkvou osobitne, pri obrane kresťanských hodnôt v Európe a vo svete. Som si istý, že Vaša svätosť bude pokračovať v budovaní na tomto pevnom základe pre dobro Vášho ľudu a všetkých kresťanov.“

Potom vyjadril Svätý Otec nádej, že spolupráca pri hľadaní spôsobov k posilneniu jednoty bude aj naďalej pokračovať a ubezpečil nového patriarchu o svojich modlitbách. -sg-

Patriarcha Kirill považuje za priority jednotu Ruskej pravoslávnej cirkvi a boj proti sekularizmu

Rusko (3. februára, RV) – Ochrana jednoty Ruskej pravoslávnej cirkvi, jej obrana „až po hranice kánonického práva“, spolupráca medzi cirkvou a spoločnosťou, podpora náboženskej výchovy mládeže, dialóg so „sesterskými cirkvami“ prítomnými v krajine – to sú ciele nového patriarchu Moskvy a celého Ruska, Kirilla, zvoleného 27. januára.

Do úradu nastúpil počas včerajšej slávnosti, ktorá sa konala v Katedrále Krista Spasiteľa v Moskve, kde bola prítomná aj delegácia z Vatikánu. Vo svojom príhovore povedal, že „patriarcha je strážcom jednoty cirkvi a spolu s jeho spolubratmi biskupmi aj zástancam rýdzosti viery,“ pričom tiež zdôraznil, že sa rozhodol bojovať proti schizme a sektám. Ako hlavné priority označil ochranu „hraníc kánonického práva“ Ruskej cirkvi, rešpektujúcu zvrchovanosť nezávislých štátov, ktoré vznikli na historickom území Ruska a posilnenie duchovných zväzkov s týmito národmi „v mene zachovania hodnôt pravoslávneho spoločenstva.“ -jv-

Stretnutie Konferencie biskupov USA na tému „Ekumenizmus evanjelizácie“

USA (31. januára, RV) – V piatok sa v americkom Dallase konalo stretnutie Konferencie biskupov USA na tému „Ekumenizmus evanjelizácie“. Zorganizovala ho asociácia Nová evanjelizácia Ameriky, ktorá vznikla ako odozva na Biskupskú synodu z roku 1997.

Iniciatíva chce prehĺbiť možnosť pre kresťanov rozličných vierovyznaní spoločne pracovať pri evanjelizácii a hľadať tak plnosť jednoty viery. Dôležitú úlohu majú v tomto procese médiá – to bolo aj hlavnou témou príspevku arcibiskupa Claudia Maria Celliho, predsedu Pápežskej rady pre spoločenské dorozumievacie prostriedky. -jv-

Mladí, svedkovia nádeje – na stretnutí v Paname

Panama (2. februára, RV) – V Paname bude v nasledujúcich dňoch národné stretnutie pre obnovu katolíckej mládeže s názvom „Mladí, svedkovia nádeje“.

Stretnutie organizujú tamojší biskupi a bude od 5. do 8. februára. Ako uvádza Mons. Fernando Torres Durán, inšpirovaný bol práve encyklikou pápeža Benedikta XVI. „Spe salvi“.

Organizátori majú záujem na tom, aby sa mladí počas podujatia osobne stretli s Ježišom Kristom vo sviatosti zmierenia a Eucharistie a aby sa podarilo vybudovať stále miesto pre stretnutia mladých a rozvíjajú sa tak pastorácia v tejto oblasti. -sg-

24 hodín nepretržitých modlitieb za pokoj vo Svätej zemi

Izrael (30. januára, RV/AsiaNews) – Svet sa zajtra bude modliť za pokoj vo Svätej zemi. Do nepretržitej 24-hodinovej modlitby sa zapojí viac ako 400 miest v Európe, USA, Južnej Amerike, Afrike a Austrálii. Po celom svete sa budú slúžiť sväté omše a konať adorácie.

Iniciatíva s názvom „Medzinárodný deň príhovorov za pokoj“ neobíde ani samotnú Svätú zem. Vo farnosti Svätej rodiny v Gaze je na zajtra o 13:00 hod. miestneho času naplánovaná svätá omša. O 17:30 hod. miestneho času sa začne v Bazilike Božieho hrobu v Jeruzaleme 24 hodinová modlitba

pri oltári Krížovej cesty. Do akcie sa zapojí aj prefekt Vatikánskej apoštolskej knižnice kardinál Raffaele Farina, ktorý zajtra ráno odslúži svätú omšu v tlačovom stredisku Svätej stolice.

Do 24-hodinovej modlitby za pokoj vo Svätej zemi sa môže zapojiť každý. Organizátori totiž vytvorili stránku na internetovom portáli Facebook s názvom - „chceme pokoj vo Svätej zemi.“ -ap-

Ekumenický patriarcha Bartolomej: Európa má svoje korene v kresťanskom učení a v gréckej filozofii

Turecko (4. februára, RV/AsiaNews) – Európa má svoje korene v kresťanskom učení a v gréckej filozofii. Vyhlásil to ekumenický patriarcha Bartolomej pri príležitosti sviatku troch učiteľov Cirkvi – svätého Bazila, svätého Gregora Teológa a svätého Jána Chryzostoma. Práve ich relikvie vrátil späť do Istanbulu pápež Ján Pavol II. v roku 2004.

Ako ďalej ekumenický patriarcha zdôraznil, grécko-helenistická filozofia bola prínosom pre činnosť Cirkvi. „Evanjelista Ján sám dôkladne poznal Pytagorovu filozofiu a jej učenie... Svedčí o tom aj jeho evanjelium. Štýl akým ho napísal, predpokladá, že poznal Platónovu filozofiu a Filonovo učenie. Aj apoštoli Peter a Ondrej mali rozsiahle poznatky z gréckej filozofie. Dosvedčujú to Petrove listy v Novom zákone.“

Patriarcha Bartolomej pritom poukázal, že napríklad pojem „teológia“ vynašiel Platón. Seneca zase kázal, že „Boh je Otec a sprievodca človeka.“ Aristoteles napríklad tvrdil, že teológia má v rámci vied najvyššie – zvrchované postavenie. Naopak, Pytagoras poukázal na rovnocennosť vedy a náboženstva. Ekumenický patriarcha zároveň poznamenal, že práve viacerí významní cirkevní myslitelia sa vzdelávali v gréckych filozofických školách.

Ekumenický patriarcha Bartolomej zdôraznil, že „Cirkev už niekoľko storočí vedie veriacich, aby práve cez vzdelávanie odhaľovali pravdu. Vďaka za to školám ľudského zamerania, ktorými prispieva k intelektuálnemu a duchovnému rozvoju človeka... Preto Európa toto nemôže ignorovať.“ -ap-

Pôstom si Iračania pripomínajú biblický príbeh obrátenia obyvateľov Ninive

Irak (3. februára, RV) – „Modlitba za pokoj, bezpečnosť a stabilitu“ - v takomto duchu oslavuje odvčera počas nasledujúcich troch dní Chaldejská cirkev v Iraku tzv. „Ninivský pôst“ ako spomienku na obyvateľov starovekého mesta Ninive, ktorí sa po kázni proroka Jonáša obrátili k Bohu. Ako sa vyjadril patriarchálny vikár Bagdadu Mons. Shlemon Warduni, „ide o každoročnú výzvu národa pôstom prosiť o milosrdenstvo Pána, aby mu doprial pokoj, bezpečnosť a stabilitu a aby vzniklo prostredie bratstva a lásky medzi Iračanmi.“

Tohtoročný pôst je takmer v tom istom čase ako voľby do oblastných výborov, ktoré boli minulú sobotu a na ktorých sa zúčastnili milióny obyvateľov. Ako vikár dodal, „voľby prebehli bez zvláštnych násilností, čo je pozitívne a my zotrvávame v modlitbách nielen za pokoj, ale aj za našich politických a náboženských predstaviteľov, aby pracovali pre dobro krajiny.“ -jv-

Svedectvo kresťanov, ktorí pracujú so sirotami v Kambodži

Kambodža (2. februára, RV/AsiaNews) - Filipínska katolíčka Marian Matutinaová sa v Kambodži už od roku 2003 stará o siroty. Táto obetavá žena tvrdí, že svoje misionárske poslanie „odštartovala“ v Siem Reap, kde pôsobila v budhistickej rodine, so štyrmi deťmi: „V tejto budhistickej rodine som skutočne pocítila prítomnosť Ježiša Krista v láske, s akou ma prijali.“

Marian Matutinaová dodáva, že na začiatku všetko odovzdala Bohu. Spolu s dvoma filipínskymi misionármi sa zapojila do projektu „Malí ľudia.“ Marian sa dozvedela o situácii v Kmhére, o masakroch, v dôsledku ktorých prišli mnohé deti o rodičov, o sirotách postihnutých AIDS. Marian sa seba samej pýtala: „Ako sa môžem stretnúť s kresťanmi v Kmhére? Ako môžem spoznať Ježišovu tvár medzi prevažne budhistickými Khmerčanmi? Ako môžem sirotám rozprávať o Božej láske?...“ Filipínska katolíčka sa rozhodla, že prvým krokom, ktorý urobí v Kambodži bude to, že tieto siroty začne bežne milovať.

Marian sa sirotám venuje aj ako učiteľka. Po výučbe jazyka však pravidelne organizuje terapeutické skupiny, na ktorých deti hovoria o svojich zážitkoch, skúsenostiach. Potom sa hrajú. Filipínska misionárska vidí vo svojej práci nielen zmysel, ale už aj ovocie: „Vidím, ako sa veci pomaly dejú...“

Dosvedčujem ich premenu. Na začiatku to boli deti, ktoré prijímali, teraz už aj dávajú...Môžem sa len modliť a vzdávať vďaka Bohu, ktorý skutočne robí všetky veci novými, a ktorého Duch skutočne žije v Kambodži.“

Marian Matutinaová dodáva, že napriek tomu, že kambodžské siroty prešli utrpením, zostala v nich nádej. Očakávajú lepšiu budúcnosť. Mnohé z nich chcú byť lekármi, zdravotnými sestrami, či učiteľmi. -ap-

Nigérijský arcibiskup po stretnutí so Svätým Otcom

Vatikán (5. februára, RV) – „Veľmi pozitívnu výzvu bude najmä tá, v súvislosti s nárastom nigérijskej Cirkvi, ktorú sa snažíme všetkými spôsobmi dobre spravovať. Počet katolíkov stále narastá, rovnako ako aj kňazské a rehoľné povolania“ – týmito slovami zhodnotil situáciu po dnešnom stretnutí so Svätým Otcom nigérijský arcibiskup z Abuja John Olorunfemi Onaiyekan, ktorý je vo Vatikáne spolu s ďalšími biskupmi Nigérie na úradnej návšteve Ad Limina Apostolorum.

Dodajme, že Nigéria, ktorá má 150 miliónov obyvateľov a z ktorých väčšina je moslimov, či veriacich iných miestnych náboženstiev, je tiež krajinou z najväčším počtom biskupov v Afrike. Ako ďalej arcibiskup dodal, sú diecézy, v ktorých je málo kňazov práve preto, že je v nich veľmi veľa veriacich:

„Ak jeden kňaz musí slúžiť svätú omšu pre päťtisíc ľudí každú nedeľu, natíska sa otázka, koľko času mu zostane na pastoračnú starostlivosť na osobnej rovine. Našťastie, sú tu aj ďalšie spôsoby ako slúžiť ľuďom a to prostredníctvom skupín laikov či zodpovedných za pastoračnú prácu. Ďalšia výzva Cirkvi vychádza z veľkého počtu mladých, ktorí chcú svoj život venovať službe Cirkvi ako kňazi a rehoľníci. Máme problém poradiť im pri ich otázkach, keď zisťujú, či sú skutočne vhodnými kandidátmi. Keď ich raz prijmeme do seminárov, alebo formačných domov, musíme ich formovať dobre a keď máme v seminári okolo 400 či 500 ľudí, stáva sa to pre nás veľkou výzvou. A potom je tu ešte ďalšia výzva - v súvislosti so vzťahom medzi Cirkvou a nigérijskou spoločnosťou ako takou, teda medzi štátom a Cirkvou. Nigérijská spoločnosť je veľmi rozmanitá, skladá sa z viac ako 250 rozličných etnických skupín. A potom je tu otázka náboženského pluralizmu.“

V závere arcibiskup dodal, že svitá na lepšie časy a to najmä v rozvíjaní spoločných vzťahov medzi kresťanmi a moslimami. To sa darí aj vďaka tomu, že v krajine je Rada pre dialóg medzi náboženstvami zložená z kresťanských i moslimských zástupcov. Dodajme, že na úradnej návšteve Vatikánu je spolu 60 biskupov Nigérie, ktorých 14. februára na audiencii prijme Svätý Otec. -sg-

Zástupcovia rehoľných spoločenstiev sa stretli s trnavským arcibiskupom

V sobotu 31. januára 2009 o 10.00 hodine sa uskutočnilo v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave stretnutie zasvätených osôb Trnavskej arcidiecézy. Hlavným celebrantom bol arcibiskup Mons. Ján Sokol, ktorý vo svojom prihovore zúčastnených povzbudil, aby s radosťou nasledovali Krista, plne využívajúc dary rehoľných sľubov, v chudobe, čistote a poslušnosti.

Po skončení svätej omše nasledovala prednáška v priestoroch arcibiskupského úradu a spoločné zdieľanie sa, v ktorom sa zástupcovia jednotlivých rehoľných spoločenstiev podelili o svoje radosti a starosti v oblasti apoštolátu a námahách pri získavaní nových rehoľných povolání. Na záver boli všetci účastníci pozvaní na priateľské agapé. -rv-

Biskup Rudolf Baláž poďakoval zasväteným členom diecézy

„Som nesmierne šťastný, že vás mám v diecéze,“ pozdravil banskobystrický biskup Rudolf Baláž zasvätených v banskobystrickej katedrále dňa 2. februára 2009 pri príležitosti Svetového dňa zasväteného života.

„Váš život je ako potôčik, ktorý vyviera z prameňa, ktorým je sám Boh“, zamyslel sa diecézny biskup. Ako ďalej dodal, brehy tohto potôčika sú rehoľné sľuby a konštitúcie spoločenstiev. Mons. Rudolf Baláž v Katedrále sv. Františka Xaverského srdečne privítal nielen rehoľníkov, rehoľníčky ale aj členov rôznych hnutí, združení a spoločenstiev, ktoré pôsobia v Banskobystrickej diecéze a spájajú väčšinou laikov.

Vyjadril úprimnú radosť aj z tohtoročného stretnutia s nimi pri príležitosti svetového dňa zasväteného života. Ako pripomenul, svet potrebuje ľudí, ktorí vedú žiť pre Boha, napriek tomu, že ponúka mnoho iných lákadiel. Diecézny biskup pozval prítomných, aby prehĺbili svoju lásku a oddanosť k tomu Dieťaťu, „ktoré sa nám dnes zjavuje ako biela hostia a víno v kalichu“. Tým v homílii nadviazal na sviatok Obetovania Pána.

Mons. Rudolf Baláž zdôraznil veľký význam rehoľného života nielen pre Cirkev ale aj pre celé ľudské spoločenstvo. Zasvätených vyzval, aby čerpali z bohatstva svojich rehoľných sľubov a evanjeliových rád chudoby, čistoty a poslušnosti. Ako ďalej pokračoval, „nemá zmysel žiť v prebytku a pritom

viest' diskusie o hodnote chudoby“, treba žiť v opravdivosti a originalite, aby v zasvätených osobách svet mohol vidieť Kristovu tvár.

Počas sv. omše si prítomní obnovili rehoľné sľuby.

Biskupský vikár pre rehole a spoločenstvá Jozef Štrba informoval, že v Banskobystrickej diecéze pôsobí 14 mužských rehoľí a 15 ženských rehoľí na 42 pôsobiskách. Okrem nich sú v diecéze laici organizovaní v 10 hnutiach, 2 bratstvách, 11 združeníach, 12 spoločenstvách, 5 terciárskych spoločenstvách a 1 spolku. **Zuzana Juhaniaková**

Vladyka Ján Babjak SJ sa stretol so zasvätenými osobami

Zasvätené osoby, rehoľníci a rehoľnice, sa v pondelok 2. februára, na sviatok Stretnutia Pána, stretli v Prešove s vladykom Jánom Babjakom SJ.

S duchovnou prednáškou vystúpil otec Jonáš Jozef Maxim, ktorý je mníchom – studitom v Svätospenskej Univerzity Lavre na Ukrajine. Pochádza zo Slovenska, kde pôsobil v Prešovskej eparchii. Jeho prednáška bola hlbokým exkurzom do mníšskeho života a inšpiráciou pre rehoľníkov a rehoľnice, aby prehĺbili poznanie svojej vlastnej identity v ráde, či kongregácii. To, že jeho slová boli veľmi hlboké a oslovujúce, potvrdila aj dlhá a zaujímavá diskusia.

Pri spoločnom obede v arcibiskupskej rezidencii sa rehoľným osobám prihovorel prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, ktorý predovšetkým zhodnotil prvý rok Gréckokatolíckej metropolie sui iuris na Slovensku a pozval zasvätené osoby k neustálemu prehlbovaniu ich misie v Cirkvi.

Programu predchádzala archijerejská svätá liturgia v katedrále, ktorou sa Deň zasväteného života v Prešove začal. Homíliu na nej predniesol protopriem otcov redemptoristov otec Jaroslav Štelbaský CSsR. Hovoril o stretnutí sv. apoštola Pavla s Ježišom Kristom: „On, človek plný seba, svojich predstáv, ocitol sa zoči-voči pred živým Bohom. Od tohto momentu sa preňho všetko ostatné stalo smetím, ničím... Celý jeho život sa potom stal behom za Kristom. Kristus tak zapálil jeho život, že sv. Pavol nemôže iba kráčať, ale musí priam utekať. Aj rehoľník je človek, ktorý úplne patrí Bohu. A už nemôže len tak ísť, vykračovať si, ale musí bežať za Kristom... Príďme a nebojme sa zobrať Ježiša do svojho srdca. Takého, aký sa nám zjavil vo chvíli nášho povolania.“

Koniec stretnutia patril spoločnej modlitbe Korunky k Božiemu milosrdenstvu a eucharistickej pobožnosti v arcibiskupskej Kaplnke sv. Jozefa. **Eubomír Petrik**

Arcibiskup Stanislav Zvolenský sa stretol so zasvätenými osobami

V pondelok dňa 2. februára 2009 o 17.00 hodine sa bratislavský arcibiskup Stanislav Zvolenský v Katedrále svätého Martina stretol so zasvätenými osobami, pôsobiacimi na území Bratislavskej arcidiecézy. V homílii pripomenul postavu svätého Pavla, ktorého očarila Kristova láska; stretnutie s Kristom zmenilo jeho život. Podobne aj zasvätené osoby očarila táto láska, zmenila ich život, preto nech jej vo svojom živote zostávajú verní a tak o nej vydávajú svetu svedectvo.

Po svätej omši stretnutie pokračovalo v Aule Bohosloveckej fakulty.

Jozef Hal'ko

Nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec sa stretol so zasvätenými osobami

Bratislavská eparchia oslávila 1. výročie svojho vzniku

Archijerejskou sv. liturgiou v Katedrále Povýšenia sv. kríža v Bratislave si v sobotu pripomenula bratislavská eparchia prvé výročie svojho vzniku. Sláveniu Eucharistie predsedal bratislavský eparcha Mons. Peter Rusnák, koncebrovali apoštolský nuncius Mons. Mario Giordana, bratislavský arcibiskup-metropolita Mons. Stanislav Zvolenský a 19 kňazov z celej eparchie. Na úvod liturgického slávania privítal vzácných hostí, všetkých kňazov i veriacich protosynkel eparchie, o. Vladimír Skyba, a pripomenul okamihy vyhlásenia eparchie.

Vladyka Peter vo svojej homílii poukázal na skutočnosť, že v dnešnom svete sa vytráca dialóg s Bohom – modlitba a v dôsledku toho aj dialóg medzi ľuďmi. Ak

chýba dialóg, chýbajú aj vzťahy s druhými. Vladyka sa tiež zamýšľal nad významom našej eparchie. Nejde tu len o nejaké územné administratívne členenie, zmenu hraníc, reorganizáciu našej Cirkvi. Význam a poslanie našej eparchie podľa neho spočíva v dare služby pre tento svet. Je to služba pre túto spoločnosť, aby sme preživali plne kresťanský život a vydávali svedectvo evanjelia. Naše farské spoločenstvá sú pomerne malé, tvorené východniarmi žijúcimi v diaspóre na strednom a západnom Slovensku a veriaci vo farnostiach majú k sebe bližšie, často sa dobre poznajú. V závere vladyka vyjadril želanie, kiežby o našich farnostiach bolo známe, že vydávajú hlboké kresťanské svedectvo.

Liturgiu svojim spevom sprevádzal chrámový zbor Kyrilomethodeon. Na záver eucharistickej slávnosti sa prihovril apoštolský nuncius, Mons. Mario Giordana, ktorý odovzdal prítomným srdečný pozdrav Svätého Otca a uistil všetkých o jeho modlitbách za bratislavskú eparchiu i za celú Gréckokatolícku Cirkev na Slovensku. Apoštolský nuncius ďalej vyjadril veľkú radosť z toho, že mohol byť prítomný a sláviť eucharistiu v chráme východnej tradície, pretože takto človek môže vidieť to liturgicko-duchovné bohatstvo Cirkvi a môže zakúšať to, že Cirkev skutočne dýcha dvoma pľúcami, ako to vravieval blahej pamäti Svätý Otec, Ján Pavol II.

Zástupca Svätej Stolice na Slovensku ďalej uviedol, že vidí v tejto eparchii živé spoločenstvo veriacich, čomu mala napomôcť aj úprava štruktúry Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku a vznik Bratislavskej eparchie. Na záver svojho príhovoru vyzval k uchovávaniu a zveľaďovaniu bohatstva východnej tradície, ktorá sa v spoločnosti duchovne vyprahnutej stáva pre všetkých oživujúcim prameňom a oázou.

Po krátkej prestávke nasledovala prednáška Mons. Stanislava Zvolenského na tému Sv. Pavol a modlitba. Mons. Zvolenský poukázal na to, ako sa modlil sv. Pavol, keď sa v rámci židovskej tradície prihovárал k Bohu ako jedinému Otcovi. Po obrátení sa obracia rovnako k Bohu ako Otcovi, ale už v mene Ježiša Krista. Svoju modlitbu vždy začínal ďakovaním za Božie dobrodenia a až potom prosil a chválil Boha. A práve toto vďakvyzdávanie podľa arcibiskupových slov v modlitbe súčasných kresťanov často chýba.

Po prednáške sa krátkym koncertom predstavil chrámový zbor Chrysostomos. Veriaci sa potom stretli s vladykom pri neformálnom rozhovore v rámci agapé.

V priestoroch Eparchiálneho úradu bola tiež sprístupnená výstava fotografií Petra Zimena z TK KBS, ktorý svojím fotoobjektívom zachytil významné okamihy krátkej histórie eparchie a biskupskej služby vladyku Petra. Zo slávnosti bol zaslaný pozdravný telegram Svätému Otcovi, Benediktovi XVI.

Svätý Otec Benedikt XVI. zriadil novú gréckokatolícku eparchiu so sídlom v Bratislave 30. januára 2008 a za jej prvého eparchu vymenoval Mons. Petra Rusnáka, dovtedajšieho farára bratislavskej gréckokatolíckej farnosti.

Stanislav Gábor

1. výročie vyhlásenia Gréckokatolíckej metropolie sui iuris v Prešove

V týchto dňoch si gréckokatolícki veriaci na Slovensku pripomínajú prvé výročie historických a prelomových udalostí pre túto cirkev. Pred rokom, 30. januára 2008, Svätý Otec Benedikt XVI. povýšil Gréckokatolícku cirkev na Slovensku na metropolitnú cirkev sui iuris so sídlom v Prešove, Košický apoštolský exarchát na Košickú eparchiu a zriadil novú Bratislavskú eparchiu.

V Mestskej hale v Prešove sa v súvislosti s tým 16. februára 2008 konala biskupská vysviacka prvého bratislavského eparchu Petra Rusnáka, 17. februára sa uskutočnila liturgická slávnosť vyhlásenia Gréckokatolíckej metropolie sui iuris so sídlom v Prešove a intronizácia prvého prešovského gréckokatolíckeho arcibiskupa a metropolitu Jána Babjaka SJ a 18. februára bol v košickej gréckokatolíckej katedrále uvedený do služby košického eparchu vladyka Milan Chatur CSsR.

Tieto významné udalosti si pripomenieme slávnostnou ďakovnou archijerejskou svätou liturgiou v sobotu 21. februára 2009 o 10.00 hod. v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove. Svoju účasť už prisľúbil aj apoštolský nuncius na Slovensku arcibiskup Mons. Mario Giordana a ďalší vzácní hostia. Srdečne vás pozývame na túto slávnosť, aby sme spoločne vzdávali vďaka Bohu za tento nesmierne veľký dar Svätého Otca Benedikta XVI. pre Gréckokatolícku cirkev na Slovensku. **Lubomír Petrik**

Košický eparcha sa stretol s kňazmi na odpočinku

Na sviatok Stretnutia s Pánom sa v Košickej eparchii už tradične stretávajú kňazi na odpočinku so svojim biskupom, aby spoločne ďakovali za uplynulé roky kňazskej služby. Aj v pondelok 2. februára prišli do Katedrály Narodenia Panny Márie v Košiciach, kde spoločne slávili liturgiu s vladykom Milanom Chaturom, košickým eparchom. Vladyka Milan v kázni dal rečnícku otázku: „Kto dnes berie starého človeka a jeho slová vážne?“ Len Mária zobrala vážne predpoveď starca Simeona o meči bolesti, lebo už mala skúsenosť útrap pri úteku s malým Ježišom. „Meč bolesti v mnohých formách preniká duše tých, ktorí chcú žiť s Kristom. Nevyhne sa ani životu kňaza. Ale plynutím času kňaz zisťuje, že nie bolesť je dôležitá, ale Kristus, ktorého denne drží vo svojich rukách. On je tou najväčšou hodnotou, ktorá nikdy nestarne“, povedal vladyka.

Na konci sv. liturgie vladyka Milan posvätil sviece, ktoré symbolizujú Krista – svetlo sveta. Kňazom na odpočinku poďakoval za ich mnohoročnú vernú službu a veriacich vyzval k ochotnému prijímaniu Kristovho svetla pre život. Po modlitbe sa prítomní starší kňazi stretli v biskupskej rezidencii, kde si bratsky pospomínali na svoje životné zážitky. Stretnutie s Kristom pri oltári i vzájomné posedenie vlialo pocit radosti do života tých, ktorí už oplývajú zrelosťou života. **Michal Hospodár**

Žilinská väznica má malú kaplnku

Žilinská väznica má malú kaplnku. Presvedčil sa o tom aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek, ktorý Ústav na výkon väzby v Žiline navštívil 3. februára 2009. Dôvodom jeho pastoračnej návštevy bolo vyslúženie sviatosti birmovania a prvého svätého prijímania piatim obvineným vo výkone väzby, ktorí po príprave spolu so svojimi birmovnými rodičmi z radov obvinených predstúpili pred ordinára, aby počas slávnostnej bohoslužby vo väzenskej kaplnke prijali sviatosť kresťanskej dospelosti. Avšak len tak-tak sa zmestili do väzenskej kaplnky Panny Márie, Pomocnice kresťanov, do ktorej mali možnosť prísť aj ich najbližší príbuzní.

Koncelebrantami ordinára okrem miestneho väzenského kaplána mjr. Dr. Emila Turiaka boli biskupský vikár ZVJS kpt. ThLic. Bartolomej Juhás, SDB, väzenský kaplán z ÚVTOS v Sučanoch npor. Mgr. Juraj Malý, SDB a policajný kaplán KRPZ v Žiline npor. Mgr. Miloš Galbavý. Na slávnosti boli prítomné aj rehoľné sestry Misionárky lásky - Matky Terezy a komunity sestier Panny Márie Útechy zo Žiliny, ako aj predstavitelia vedenia ústavu. Slávnosť mali prostredníctvom ústavného rozhlasu možnosť počúvať aj obvinení na celách. Ordinár Rábek sa vo svojom prihovore birmovancom i obvineným na celách prihovoral myšlienkami o navigačnom systéme, ktorý je v dnešnej dobre moderným prostriedkom pre nájdenie správneho smeru, pričom za navigátora označil aj Všemohúceho Boha, ktorý po celý život udáva človeku správny smer, aj keď sa odkloní, opäť a neustále ho naviguje na správny smer. Obvineným a birmovancom však zdôraznil ochotu počúvať príkazy Navigátora, a tak konať aj dobro, aby mohli prežívať spokojný a šťastný život, pričom začať možno už aj vo väznici.

Priblížil prítomným tiež význam sviatosti birmovania ako daru, tiež pôsobenia Ducha Svätého v živote Cirkvi i človeka samého, ale aj pomoc jeho darov prijatých vo sviatosti pre život, aby človek vždy vedel, ako sa zachovať, čo robiť. Na záver obdsaroval ordinár birmovancov knižnými publikáciami. Súčasťou pastoračnej návštevy ordinára v žilinskej väznici bolo aj stretnutie s riaditeľom ústavu pplk. Dr. Pavla Kubu a návšteva obvinených na jednotlivých oddieloch. **Tibor Ujlacký**

Don Bosco vstúpil do väznice pre mladistvých v Sučanoch

31. januára sa v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Martine -Sučanoch uskutočnila odpustová slávnosť pri príležitosti sviatku sv. Jána Boska, ktorému je zasvätená aj miestna väzenská farnosť a kaplnka.

Slávnostnú bohoslužbu za prítomnosti mladistvých odsúdených, riaditeľa väznice plk. PhDr. Juraja Bačíka, vedenia ústavu, ale i námestníka GR ZVJS plk. Mgr. Štefana Horvátha celebroid ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek spolu s miestnym väzenským kaplánom npor. Mgr. Jurajom Malým, SDB, vikárom ZVJS kpt. ThLic. Bartolomejom Juhásom, SDB a bývalým väzenským kaplánom ústavu kpt. Mgr. Petrom Halkocim, predstavenými komunity Saleziánov a kňazmi martinského dekanátu. Ordinár vo svojej homílii priblížil odsúdeným chlapcom príbeh saleziánskeho kňaza pôsobiaceho v Ekvádore medzi domorodcami v pralese, ktorý na základe príkladu Don Bosca robil dobro iným z lásky k Bohu a k blízkym. Povzbudil mladistvých odsúdených k tomu, aby si z toho brali príklad a spolupracovali s Božou láskou a konali dobro ľuďom vôkol seba.

Medzi obetnými darmi, ktoré mladí odsúdení priniesli ordinárovi nechýbal chlieb, ale i futbalová lopta, farbičky, hoblík, či väzenské putá.

Po svätej omši sa v spoločenskej sále po prezentácii činnosti ústavu uskutočnil kultúrny program pri príležitosti 150 výročia založenia spoločnosti saleziánov Don Bosca, ktorý si na tému života zakladateľ saleziánov pripravili samotní mladiství odsúdení pod vedením väzenského kaplána Juraja Malého a pedagógov ústavu. Popri nich svojim evanjelizačným programom vystúpila aj skupina Prameň života z Považskej Bystrice, zaoberajúca sa ochranou detí a mládeže. Na záver sa odsúdeným prihovorili hostia z radov saleziánov, ale aj Mons. František Rábek, či riaditeľ ústavu plk. PhDr. Juraj Bačík, ktorý mladistvých odsúdených povzbudil a poďakoval im za kultúrne vystúpenia a poprial im čo najskorší návrat na slobodu, a aby sa už nikdy nemuseli za mreže ústavu vrátiť. Odsúdení obdarovali hostí vlastnoručne vyrobenými plastikami Svätej rodiny. Piaty z nich obdržali aj polročné vysvedčenia od riaditeľa odbornej školy sv. Jozefa robotníka, ktorí absolvujú s veľmi dobrým prospechom.

Ako sa väzenský kaplán Juraj Malý vyjadril, vedenie ústavu mimoriadne podporuje saleziánske metódy prístupu k prevýchove a náprave problémovej mládeže, zvlášť mladistvých odsúdených na výkon trestu odňatia slobody v ústave, za čo mu patrí veľká vďaka. Lebo tak možno to, čo úspešne aplikoval Don Bosco pred mnohými rokmi na mládež v talianskom Turíne, aplikovať aj dnes vo

výchovno-vzdelávacom procese s odsúdenými mladistvými.

Zapojenie do pracovného procesu, prevýchova prácou, nadobúdaním remeselných zručností, využitie voľného času na športové hry, kultúru, krúžky, vychádzky mimo ústav, opekačky s väzenským kaplánom v prírode, výchova k ľudovým tradíciám, či naštudovanie divadelných hier. Don Bosco tak skutočne vstúpil do väznice pre mladistvých v Sučanoch aj po 150 rokoch.

Tibor Ujľacký

V Oravskom centre mládeže spustili darcovskú SMS

Trstená (1. februára 2009) - Oravské centrum mládeže (OCM) v spolupráci s Fórum donorov v nedeľu 1. februára slávnostne spustili projekt DMS. DMS je darcovská SMS správa, ktorá jednoduchým spôsobom môže pomôcť podporiť menšou finančnou čiastkou verejnoprospešnú aktivitu podľa vlastného výberu držiteľa mobilného telefónu. „Znamená to, že ľudia, ktorí nás chcú podporiť a pomôcť nám takouto formou, môžu od dnešného dňa poslať SMS s textom „DMS OCM“ na číslo 877 v hodnote 1 eura až do 30. apríla 2009,“ povedal Branislav Kožuch, riaditeľ OCM.

„Hlavný cieľ projektu je zameraný na vytvorenie príležitostí pre osobnostný rast mladých ľudí, mladých nezamestnaných a mladých ľudí závislých na návykových látkach,“ dodal Kožuch.

Výťažok bude venovaný na dobrú vec - na prácu a realizáciu aktivít OCM s mladými na Orave. Či už s mladými ľuďmi, ktorí sa nachádzajú na okraji spoločnosti, nezamestnanými alebo s ľuďmi závislými na návykových látkach.

„Chceme mladým ľuďom na jednej strane ponúknuť alternatívu k ulici a na druhej strane chceme mladým, ktorí potrebujú pomoc, podať našu pomocnú ruku... Tento zámer presahuje samotný projekt DMS, no prostredníctvom DMS chceme rozbehnúť niektoré pilotné podprojekty,“ konštatoval Kožuch.

Blížšie informácie o projekte darcovskej SMS nájdete na www.ocmustie.sk a www.darcovskasms.sk

Oravské centrum mládeže vzniklo 14. júna 2007. Zriaďovateľom OCM je Komisia pre mládež v spišskej diecéze. Centrum ponúka možnosť využitia ponúkaných služieb aj pre ďalšie spoločenstvá a organizácie, ktoré pracujú s mládežou, taktiež informácie o drogových závislostiach, preventívne programy pre školy, poradenstvo, ako aj priamu pomoc užívateľom drog, ktorí hľadajú pomoc v snahe skončiť so závislosťou.

OCM prevádzkuje napríklad mládežnícke centrum, organizuje rôzne dobrovoľnícke programy a tiež sa zameriava aj na osvetovú činnosť pre mladých. **Martin Buzna**

Oslava dňa učiteľov

Pomaly sa už stalo tradíciou, že na sviatok patrónov cirkevných škôl a školských zariadení Gréckokatolíckej eparchie v Košiciach, troch svätiteľov Bazila Veľkého, Gregora Teoóga a Jána Zlatoušťa, sa stretli učitelia cirkevných škôl a školských zariadení eparchie na oslave Dňa učiteľov.

Dňa 29. januára otvoril slávnosť v Trebišove ThDr. Michal Hospodár prednáškou na tému „Výchova ako primárna formácia ľudskosti“. O. Michal, v nej prítomným pedagógom načrtnol chápanie človeka vo filozofii i v teológii. Súčasne pripomenul dôležitosť výchovy, ktorej cieľom je formovať človeka podľa vzoru, ktorý predkladá kresťanská antropológia - človeka stvoreného na Boží obraz.

Počas slávnostnej archijerejskej liturgie v Chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky a za účasti deviatich duchovných správcov cirkevných škôl, sa vladyka Milan, košický eparcha prihovril prítomným pedagógom a pozvaným hosťom a predstavil im vzor pre ich povolanie v osobách patrónov – troch veľkňazov, svätiteľov, ktorí nielenže boli odborne na vysokej úrovni, ale predovšetkým svojím životom a príkladom viedli svojich zverencov k pravým hodnotám.

V reštaurácii Mladosť, ktorá je súčasťou Cirkevnej strednej odbornej školy sv. Jozafáta, program spestrili študenti Cirkevného gymnázia sv. Jána Krstiteľa v Trebišove svojím vystúpením, ktoré všetkých nielen povzbudilo i pobavilo. Po ňom nasledovali príhovory pozvaných hostí. Vladyka Milan sa podelil so svojimi dojmami z celosvetového stretnutia rodín v Mexiku, ktorého bol priamym účastníkom. Prednosta Krajského školského úradu v Košiciach doc. PaedDr. Jozef Vook, CSc. vyše sto prítomným pedagógom vyjadril svoje poďakovanie za ich službu na poli školstva. Povzbudivé slová pre pedagógov predniesol vo svojom príhovore i riaditeľ školského úradu eparchie PaedDr. Peter Orenič. Zhodnotil predchádzajúci rok a poukázal na zmeny, ktoré nastali v oblasti cirkevného školstva na území Gréckokatolíckej eparchie v Košiciach. V jej zriaďovateľskej pôsobnosti formuje 3554 detí a mládeže 238 pedagogických a nepedagogických zamestnancov, ktorí pôsobia na 2 materských školách, 2 základných školách, 2 stredných odborných školách, 1 gymnáziu a 1 škole v prírode a 1 centre voľného času. Od 1. 9. 2009 má začať svoju činnosť spojená materská škola so základnou školou a centrum voľného času. Pre každú školu daroval Michal Hospodár i spomienkové knihy a kalendáre Spolku sv. Cyrila a Metoda.

Záver podujatia patrilo slávnostnému obedu, počas ktorého si všetci mohli v radosnej atmosfére vzájomne vymeniť svoje skúsenosti a vytvoriť príjemné spoločenstvo. Veríme, že Boh bude naďalej požehnávať činnosť

cirkevných škôl a školských zariadení na území Gréckokatolíckej eparchie v Košiciach pod ochranou ich patrónov a klokočovskej Bohorodičky. **Mgr. Klára Zorvanová**

Slávnosť u sestier klarisiek kapucínok v Kopernici

V sobotu 7. februára 2009 navštívi banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž kláštor kontemplatívnych sestier klarisiek kapucínok v Kopernici pri Kremnici. Biskup Rudolf Baláž bude o 14:00 h. v kláštorenej kaplnke Sv. Kláry z Assisi celebrovat' svätú omšu, pri ktorej sestra Barbora od Dieťaťa Ježiša zloží svoje večné sľuby do rúk predstavenej. Na slávnosť sú pozvaní diecézni a rehoľní kňazi kapucíni z prvého františkánskeho rádu (ten tvoria bratia františkáni, kapucíni a minoriti). Vo verejne prístupnej časti kláštorenej kaplnky sa na svätej omši zúčastnia aj rodinní príslušníci a priatelia sestry.

Neverejnú klauzúru časť spája s verejne prístupnou časťou kaplnky vitrážna stena s obrazom svätej Kláry a Svätého Ducha. Obedný stôl, ktorý je kompozične v strede, spája presbytérium, teda priestor pre slúžiaceho kňaza, s obidvoma časťami - klauzúrnou a verejne prístupnou.

Večné sľuby sú doživotným putom pre klauzúrne sestry Rádu klarisiek kapucínok. Sestry v pápežskej klauzúre (pápežská preto, lebo sa riadi predpismi schválenými Apoštolskou Stolicou) žijú charizmu ustavičnej modlitby a úplnej chudoby. Kláštor, ktorý je pre nich domovom, miestom posväcovania a modlitby za svet, sestry neopúšťajú. „Za jeho múry“ vychádzajú len keď je to nevyhnutné, ako napríklad na návštevu lekára. Kontemplatívne sestry, podľa vôle zakladateľky svätej Kláry z Assisi, aj po ôsmich storočiach žijú len z dobrovoľných darov, ktoré dostanú.

V Kláštore Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Kopernici pôsobí šesťčlenná komunita sestier klarisiek. Ich spôsob života vyjadrila zakladateľka a súčasníčka svätého Františka z Assisi slovami: „Zachovávať sväté evanjelium nášho Pána Ježiša Krista životom v poslušnosti, bez vlastníctva a v čistote.“ Na tento ideál lásky odpovedajú večnými sľubmi, v ktorých sa úplne a výlučne zsväčujú tajomstvu Kristovej osoby. Každá sestra, ktorá vysloví svoje doživotné sľuby, najskôr prejde kroky formácie. Navštevuje sestry a spoznáva ich modlitbový život počas jedného roku, ktorý sa nazýva vzdialená kandidatúra. Nasleduje ďalší rok formácie nazvaný postulát, dvojročný noviciát a obdobie troch rokov s dočasnými sľubmi.

Zuzana Juhaniaková